

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové ve věci

žalobce: **KOPALEN s.r.o.**, IČO: 28104056
sídlem Roháčova 188/37, Praha 3
zastoupen advokátem JUDr. Janem Kubálkem, Ph.D.
sídlem Opatovická 159/17, Praha 1

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihočeský kraj**,
sídlem Mánesova 1803/3a, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984857/21/2201-80542-301583, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984856/21/2201-80542-301583 a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187081/21/2201-80542-301583

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984857/21/2201-80542-301583 a ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984856/21/2201-80542-301583 **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení ohledně žaloby proti rozhodnutím uvedeným ve výroku I.

- III. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187081/21/2201-80542-304583 **se zamítá.**
- IV. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení ohledně žaloby proti rozhodnutí uvedenému ve výroku III.
- V. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 9. 2. 2022 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984857/21/2201-80542-301583, jímž byl sestaven výkaz nedoplatků žalobce (dále jen „výkaz nedoplatků“), dále zrušení rozhodnutí ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984856/21/2201-80542-301583, (dále jen „exekuční příkaz“), jímž správce daně nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu k vymožení nedoplatku na dani v celkové výši 10 288 Kč (částku 9 788 Kč tvoří daňový nedoplatek a částku 500 Kč tvoří exekuční náklady), a zrušení rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187081/21/2201-80542-301583, kterým byla zamítnuta námitka proti exekučnímu příkazu (dále jen „rozhodnutí o námitce“).
2. Žalobce se dále domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187036/21/2201-80542-301583, jímž žalovaný zamítl návrh na zastavení daňové exekuce, vedené na základě exekučního příkazu k vymožení daňového nedoplatku celkem ve výši 10 288 Kč, a dále zrušení rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2186859/21/2201-80542-301583, jímž žalovaný zamítl návrh na odklad daňové exekuce, vedené na tomtéž základě. Tato dvě rozhodnutí byla vyloučena k samostatnému přezkumu a jsou vedena pod sp. zn. 57 Af 4/2022.
3. Žalobce byl povinen k úhradě daně z nemovitých věcí vyplývající z jeho vlastnictví k pozemkům parc. č. X a parc. č. XA, vše v katastrálním území X. Žalobce podal dne 10. 2. 2019 pod č. j. 314658/19 dílčí přiznání k dani z nemovitých věcí za zdaňovací období kalendářního roku 2019, neboť došlo ke změně okolností spočívající ve změně výměry pozemků parc. č. X, parc. č. XA a vzniku nových pozemků parc. č. XB a kolaudace domu č. p. X stojícím na pozemku parc. č. XB, vše v katastrálním území X. Daň vyměřenou za zdaňovací období roku 2019 a 2020 ve výši 19 576 Kč žalobce dobrovolně uhradil. Jelikož pro vyměření daně z nemovitých věcí na kalendářní rok 2021 nedošlo k žádným změnám okolností a nebyly zjištěny žádné nedostatky v dílčím daňovém přiznání, byla ke dni 31. 1. 2021 vyměřena daň z nemovitých věcí rovněž ve výši 19 576 Kč, která byla splatná ve dvou splátkách, a to do 31. 5. 2021 ve výši 9 788 Kč a do 30. 11. 2021 ve výši 9 788 Kč. Dne 2. 8. 2021 žalovaný žalobce vyrozuměl o nezaplacené dani z nemovitých věcí. Dne 11. 10. 2021 vystavil žalovaný pod č. j. 1984857/21/2201-80542-301583 vykonatelný výkaz nedoplatků, který je exekučním titulem. Téhož dne žalovaný vydal exekuční příkaz pod č. j. 1984856/21/2201-80542-301583 (dále jako „exekuční příkaz“), který nabyl právní moci dne 20. 10. 2021.
4. Dne 19. 11. 2021 podal žalobce žalovanému námitku proti exekučnímu příkazu, návrh na odklad daňové exekuce dle § 181 odst. 1 daňového řádu a návrh na zastavení daňové exekuce. Námitku proti exekučnímu příkazu žalobce odůvodnil tím, že exekučním příkaz je nezákonný, nesprávný, nepřezkoumatelný a nesrozumitelný, přičemž ale

nekonkretizoval, v čem tyto vady mají spočívat. Žalobce konstatoval, že vydáním exekučního příkazu v období trvání pandemie COVID-19 správce daně velmi ztížil podmínky pro sanování propadu zisků. Vydání exekučního příkazu tak lze považovat přinejmenším za předčasné, když správce daně nepostupoval dle zásad přiměřenosti a zdrženlivosti. Žalovaný v rozhodnutí o námitce uvedl, že ve výroku exekučního příkazu je uveden exekuční titul, kterým je vykonatelné rozhodnutí o stanovení daně z nemovitých věcí. Daňová povinnost, která je předmětem daňové exekuce, byla tudíž jednoznačně stanovena. Žalobce daň ve lhůtě její splatnosti dobrovolně neuhradil, proto je povinností správce daně zabezpečit její úhradu a naplnit tak cíl správy daní dle § 1 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“).

5. Žalobce podal ke krajskému soudu žalobu, kterou napadá výkaz nedoplatků, exekuční příkaz, rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu a dále rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce a rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení daňové exekuce. Poslední dvě rozhodnutí byla vyloučena k samostatnému projednání a jsou předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 57 Af 4/2022.
6. Žalobce v žalobě obecně namítá, že napadenými rozhodnutími (myšleno všemi) žalovaný porušil principy daňového řádu a povinnosti plynoucí z § 1 odst. 2, § 5 odst. 3, § 6 odst. 3, § 8 a další daňového řádu. Dále žalobce konstatuje, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně vyhodnotil důkazy. Výkaz nedoplatků představuje nezpůsobilý exekuční titul, neboť neobsahuje výčet podkladů, z nichž žalovaný při jeho sestavování vycházel.
7. Žalobce namítá, že daňová exekuce se přičí svému účelu, kterým je efektivní zajištění splnění povinnosti plynoucí z právně bezvadného exekučního titulu. Žalobce má za to, že v posuzované věci vydaná rozhodnutí postrádají zákonný podklad a byla vydána v rozporu s daňovým řádem i judikaturou a jsou nesprávná, nezákonná, nepřezkoumatelná a nesrozumitelná. Žalovaný nezohlednil rok a půl trvající pandemii COVID-19, která nepříznivě ovlivnila finanční situaci žalobce, a vydáním exekučního příkazu měl žalobce ztížené podmínky pro tvorbu opatření k zachování zisku.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech a poukázal především na obecná tvrzení žalobce, který nikterak nespécifikoval, v čem má nezákonnost či jiná vada žalobou napadených rozhodnutí spočívat. Žalovaný rozhodl o námitce proti exekučnímu příkazu jejím zamítnutím proto, že neshledal oprávněnost žalobcem uváděných důvodů.
9. Co se týče samotného exekučního příkazu, který byl rovněž napaden žalobou, jedná se o žalobu opožděnou, neboť exekuční příkaz byl žalobci doručen dne 20. 10. 2021 a dvouměsíční lhůta pro podání žaloby uplynula dne 20. 12. 2021.
10. K žalobě proti vykonatelnému výkazu nedoplatků žalovaný konstatoval, že se jedná o úkon při placení daní, který není rozhodnutím a žaloba proti němu je podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nepřípustná. V případě přípustnosti žaloby pak rovněž uplynula dvouměsíční lhůta pro její podání.

III. Právní názor soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. s. ř. s. v mezích daných žalobními body. O žalobě soud rozhodl při jednání dne 31. 8. 2022.
12. Žaloba není důvodná.
13. Úvodem krajský soud poznamenává, že řízení před správním soudem je ovládáno dispoziční zásadou a soud je vázán žalobními body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná či nepřezkoumatelná. Kvalita a preciznost obsahu žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozsudku správního soudu a pro případný úspěch v řízení je dosti významné, jak kvalitně je žalobce schopen odůvodnit jím uplatňované námitky. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce příliš velký důraz na preciznost žalobních bodů nekladl, neboť námitky jsou vyjádřeny velmi obecně bez jakékoliv přesvědčivé argumentace. Nadto žalobce neuvádí, v čem spočívá porušení jednotlivých ustanovení daňového řádu, jakým způsobem bylo zasaženo do jeho práv a v čem má tkvět případná nezákonnost či nepřezkoumatelnost a nesprávnost napadených rozhodnutí. Žalobní bod je způsobilý k projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS).
14. Podle právních vět rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58: „*I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spise zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*“
15. Krajský soud se zabýval tím, zda žalobou napadený výkaz nedoplatků je rozhodnutím přípustným z hlediska dopadu do práv a povinností žalobce. Dospěl přitom k závěru, že výkaz nedoplatků není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. V tomto ohledu odkazuje krajský soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 9 Afs 52/2015 – 59 publikovaný pod č. 3455/2016 Sb. NSS, podle jehož závěrů „*[v]ýkaz nedoplatků je veřejnou listinou, kterou sestavuje správce daně na základě údajů evidence daní, není rozhodnutím, ale pouze vnitřním dokladem správce daně, proti němuž nejsou přípustné opravné prostředky. Vzhledem k absenci opravných prostředků se připouští, že i v exekučním řízení lze výjimečně namítat věcnou nesprávnost výkazu nedoplatků. Proti výkazu nedoplatků lze sice brojit námitkou dle § 159 daňového řádu, ovšem námitku nelze považovat za účinný prostředek nápravy, neboť výkaz nedoplatků se dlužníku vůbec nedoručuje, dlužník se s ním seznámí teprve prostřednictvím doručovaného exekučního příkazu. Z tohoto hlediska lze*

považovat výjimečné prolomení vázanosti exekučního orgánu exekučním titulem za správné (podrobněji viz Baxa, J. a kol. Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s. 2011, str. 1073-1080).“ Z uvedeného je zřejmé, že smyslem výkazu nedoplatků je pouze sumarizace nedoplatků daňového dlužníka a jejich předání k vymáhání. Jedná se o interní doklad mající technický a organizační charakter.

16. Krajský soud shledal návrh žalobce na zrušení exekučního příkazu jako opožděný. Žaloba proti exekučnímu příkazu obecně přípustná je, jak se podává v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016 – 53, podle něhož nepředstavuje námitka podle § 159 daňového řádu řádný opravný prostředek ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s. Rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. je tudíž jak exekuční příkaz vydaný podle § 178 daňového řádu, tak i rozhodnutí o námitce podle § 159 daňového řádu podané proti tomuto exekučnímu příkazu. Rozšířený senát tak připustil paralelní cesty k soudu. Obě cesty však mohou být zahájeny pouze způsobem souladným se zákonem, což však v nyní řešené věci nenastalo. Žalobce se domáhá přezkumu exekučního příkazu po uplynutí lhůty, kterou k podání žaloby připouští § 72 odst. 1 ve spojení s odst. 5 s. ř. s. Žalobu lze podat pouze ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon jinou lhůtu. Zmeškání této lhůty nelze prominout. V tomto případě zvláštní zákon jinou lhůtu pro podání žaloby nestanoví, proto platí obecná dvouměsíční lhůta. Ze spisu se podává, že exekuční příkaz byl žalobci doručen dne 20. 10. 2021 a lhůta pro podání žaloby tak uplynula dne 20. 12. 2021. Žalobce podal žalobu proti všem rozhodnutím, tedy i exekučnímu příkazu ze dne 11. 10. 2021, až dne 9. 2. 2022, tedy opožděně po marném uplynutí zákonem stanovení lhůty.
17. Krajskému soudu vzhledem k výše uvedenému nezbylo, než žalobu proti výkazu nedoplatků postupem odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s., a žalobu proti exekučnímu příkazu odmítnou jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. S ohledem na uvedené se krajský soud žalobními námitkami proti exekučnímu příkazu a výkazu nedoplatků nezabýval.
18. K věcnému přezkumu zbyla toliko žaloba proti rozhodnutí o námitce ze dne 8. 12. 2021, kterou krajský soud může věcně posoudit, neboť rozhodnutí o námitkách v daňovém řízení splňuje definiční znaky rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 81/2004 – 54).
19. Krajský soud neshledal namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitce. Toto rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti a z odůvodnění je zřejmé, že se žalovaný zabýval skutečnostmi namítanými proti exekučnímu příkazu, přičemž je neshledal důvodnými. Vzhledem k tomu, že žalobce netvrdí, v čem konkrétně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitce, krom obecného konstatování, že žalovaný neuvedl podklady, z nichž při rozhodování vycházel, a že založil kolizi s procesními zásadami, mohl se krajský soud touto námitkou zabývat pouze obecným způsobem. Dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí o námitce přes svoji stručnost umožňuje krajskému soudu jeho přezkum. Nutno podotknout, že stručnost rozhodnutí pouze odráží obsah podané námítky proti exekučnímu příkazu.
20. Nedůvodná je rovněž námitka nezákonnosti a nesprávnosti rozhodnutí o námitce. V rozhodnutí o námitce žalovaný poukázal na to, že daňová exekuce byla nařízena k vymožení daňového nedoplatku, a to v souladu s § 1 odst. 2 daňového řádu, podle

kterého představuje správa daní postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní včetně zabezpečení jejich úhrady. Vzhledem k tomu, že žalobce dobrovolně daň neuhradil, správci daně nezbylo než žalobce vyrozumět o výši nedoplatku a následně vydat exekuční příkaz. Krajský soud připomíná, že v řízení o námitce podle § 159 odst. 4 daňového řádu se použije obdobně § 112 daňového řádu stanovující náležitosti odvolání. Podle § 112 odst. 1 písm. d) daňového řádu musí odvolání obsahovat uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Řízení o námitce je tudíž shodně jako odvolání v dispozici daňového subjektu, který by měl vymezit rozsah otázek, jimiž se správce daně má v rozhodnutí o námitce zabývat. Žalobce ve své námitce nezpochybnil vykonatelnost exekučního titulu, pouze konstatoval, že výše vymáhaného daňového nedoplatku je nesprávná. Zůstal nicméně v obecné rovině tvrzení a žádným způsobem nespécifikoval, v čem měla pochybení správce daně spočívat a jaká měla být skutečná výše daňového nedoplatku. Žalovaný tedy nepochybil, když se v rozhodnutí o námitce nezabýval vykonatelností exekučního titulu, či jeho nezpůsobilostí, kterou žalobce namítá až v podané žalobě.

21. Krajský soud se ztotožnil se žalovaným, že v žalobě zcela absentují důvody, pro které žalobce považuje rozhodnutí o námitce nesprávné či nezákonné. Žalobce v žalobě nespécifikoval konkrétní důvod, který by poukázal na možnou nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud má za to, že žalovaný postupoval správně, když zcela obecnou a nekonkrétní námitku proti exekučnímu příkazu zamítl. Jeho rozhodnutí není nezákonné ani věcně nesprávné.
22. Nedůvodná je rovněž námitka, že správce daně při vydání exekučního příkazu nezohlednil situaci kolem pandemie Covid-19, která nepříznivě ovlivnila finanční situaci žalobce. Žalobce nikterak neobjasnil, jaký dopad měla situace spojená s pandemií do jeho finanční sféry. Tuto námitku tudíž nelze považovat za relevantní, když žalobce tvrzené negativní dopady blíže nespécifikoval. Není povinností krajského soudu domýšlet či jakkoliv rozvíjet strohé žalobní body. Je to právě žalobce, který musí v žalobě konkretizovat případné nezákonnosti, kterých se správní orgán mohl při vydávání rozhodnutí a při procesním postupu dopustit. Žalobce však zůstal toliko v obecné rovině tvrzení, které ničím nepodložil.
23. Obdobně je tomu i u další námitky, ve které žalobce konstatuje, že provádění daňové exekuce je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami, na nichž je výkon rozhodnutí vybudován. Žalobce nijak nevymezil, jak by mohlo provedení daňové exekuce ohrozit procesní zásady. Nutno připomenout, že žalobce neuváděl žádné konkrétní důvody ani v řízení před daňovými orgány a ani v žalobě své námitky blíže nespécifikoval.
24. Nelze přistoupit ani na námitku porušení povinností správce daně vyplývajících z § 1 odst. 2, § 5 odst. 3, § 6 odst. 3, § 8 a dalších daňového řádu, která je rovněž velmi obecná a žalobce neuvádí konkrétní porušení daných ustanovení. Skutečnost, že správce daně provádí exekuci na základě vykonatelného exekučního titulu, nemůže sama o sobě bez bližší specifikace znamenat porušení uvedených zásad.
25. Námitka žalobce, směřující do porušení zásad daňového řízení žalovaným, tudíž není důvodná. Jak bylo popsáno výše, žalovaný v pozici správce daně postupoval v souladu se zákony, jakož i jinými právními předpisy, a jeho postupem nebyly porušeny práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení a osob zúčastněných na správě daní. Žalovaný nepřekročil meze svých pravomocí. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaným nebyla

porušena žádná ze zásad daňového řízení. Naproti tomu to byl právě žalobce, který nepředložil žádná tvrzení odůvodňující možný nezákonný postup žalovaného při vedení daňové exekuce. Krajskému soudu nezbyvá, než žalobu v části směřující proti rozhodnutí o námitce jako nedůvodnou zamítnout podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Závěr, náklady řízení

26. V rámci soudního přezkumu byla posouzena zákonnost a věcná správnost žalobou napadených rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů. Krajský soud uzavírá, že žádné procesní pochybení žalovaného neshledal.
27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žalobu proti výkazu nedoplatků je nutno odmítnout jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s., žalobu proti exekučnímu příkazu je nutno odmítnout jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a konečně žalobu proti rozhodnutí o námitce jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 31. srpna 2022

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.